

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/554/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712217344
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712217344.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s. r. o., so sídlom Novodvorská 994, 142 21 Praha, IČO: 25 117 483, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XX, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 254.235,45 CZK s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/33/2013-72 z 26. 06. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 171,69 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jeho právneho zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Zvolen č. k. 25Ro/202/2012-53 z 26. 11. 2012 podľa § 174 ods. 3 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) odmietol ako podaný neoprávnenou osobou. Vedľajšieho účastníka na strane odporcu nepovažoval za osobu oprávnenú na podanie odporu z dôvodu, že v zmysle ustanovenia § 174 ods. 2 O. s. p. môže odpor proti platobnému rozkazu podať len odporca.

V odvolaní proti tomuto uzneseniu vedľajší účastník v prvom rade namietal, že predmetnú vec nebolo možné vybavovať v rozkaznom konaní a preto ani neprichádza do úvahy možnosť polemiky o oprávnení vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu. Vydaniu platobného rozkazu v prípade, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a žalobný nárok je súčasne z časti v zjavnom rozpore so zákonom, bráni ustanovenie § 172 ods. 7 a ods. 9 O. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 234/2004 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe č. 5/2007 pod publikačným č. 63/2007 vyslovil záver, že vedľajší účastník môže do konania vstúpiť v ktoromkoľvek štádiu konania až do jeho právoplatného skončenia. Doručujú sa mu preto v konaní aj všetky rozhodnutia, proti ktorým môže pri splnení zákonných podmienok podávať opravné prostriedky. K možnosti vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu vyjadril názor Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v uznesení z 27. 08. 2012 sp. zn. 2 Obdo 27/12, v ktorom uviedol, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie. Ak podá odvolanie a dovolanie len vedľajší účastník, môže ho podať len v tom prípade, ak hlavný účastník s týmto úkonom vyjadrí súhlas. Z dikcie ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. možno vyvodit' záver, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým hlavný účastník nesúhlasil, má súd posúdiť so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, pretože takýto úkon môže byť vlastne hlavnému účastníkovi na prospech. Z judikatúry Súdného dvora Európskej únie v doktrínálnych veciach týkajúcich sa spotrebiteľov vyplýva, že v krajinách, kde nie je povinné

zastúpenie advokátom, majú súdy povinnosť ex offio skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto nekalých podmienok. Vedľajší účastník chce naplniť cieľ Európskej únie pri ochrane spotrebiteľa a súd mu v tom bráni tým, že oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania neberie do úvahy a svojvoľne s ním nekoná ako s účastníkom konania. Prvostupňový súd nesprávnym postupom odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom, preto sa vedľajší účastník domáha zrušenia rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p..

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že prvostupňový súd rozhodol správne, keď odpor vedľajšieho účastníka odmietol. V konaní o vydanie platobného rozkazu - v tzv. skrátenom (rozkaznom) konaní je vedľajšie účastníctvo z povahy veci vylúčené. Rozhodol tak Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6Cdo 207/2011. Viaceré súdy Slovenskej republiky v skutkovo a právne obdobnej veci už rozhodli, že vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Podľa § 174 ods. 2 O. s. p. dôjde k zrušeniu platobného rozkazu len vtedy, ak výlučne odporca podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej. Uvedené ustanovenie nie je možné vykladať tak extenzívne, že pokiaľ odporca odpor v zákonom stanovenej lehote nepodal, môže tak urobiť vedľajší účastník. Vedľajší účastník má právo podať odpor iba v prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu potvrdil a priznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 314,10 Eur.

Krajský súd po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. iba v rozsahu odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcu uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne vo výroku potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Odvolaciemu súdu je známe rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 211/2011 z 10. 10. 2012, ktorým najvyšší súd rozhodol, že doručením písomného oznámenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, že vstupuje do dovolacieho konania vedeného pod sp. zn. 6 Cdo 211/2011 ako vedľajší účastník na strane povinného, nenastali účinky vzniku vedľajšieho účastníctva tohto subjektu, v ktorom práve dovolací súd uviedol, že „účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov a takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie (to však neplatí pre také štádiá sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor)“, z ktorého zrejme aj navrhovateľ pri posudzovaní vzniku vedľajšieho účastníctva Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na základe jeho oznámenia o vstupe do konania vychádzal. Rovnaký názor vyslovil ten istý senát najvyššieho súdu v uznesení z 10. 10. 2012 sp. zn. 6 Cdo 207/2011. Tento záver najvyššieho súdu je ale v rozpore s inými rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. 1 Cdo 234/2004 z 01. 09. 2007, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že „vstup vedľajšieho účastníka do konania je možný kedykoľvek od okamžiku začatia konania (§ 79 a nasl. O. s. p.) až do vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu“, s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. 11. 2008 sp. zn. 1 Cdo 106/2008, v ktorom dovolací súd síce riešil osobitne prípustnosť vedľajšieho účastníctva v exekučnom konaní, ale v dôvodoch rozhodnutia, v ktorých uviedol, že vedľajšie účastníctvo podľa § 93 O. s. p. je inštitútom patriacim výlučne do sporového konania, v ktorom účastníci vystupujú v postavení navrhovateľa (žalobcu) a odporcu (žalovaného) nekonštatoval, že by vstup vedľajšieho účastníka bol možný iba v určitom štádiu sporového konania, aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 05. 02. 2013 sp. zn. 3 Cdo 188/2012, v ktorom dovolací súd výslovne uviedol, že sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom konania už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka (so zachovaním procesného práva hlavného účastníka vyjadriť svoj nesúhlas s jeho vstupom do konania).

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008

zákonom č. 348/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností.

Odvolačný súd nesúhlasí s názorom okresného súdu, že vedľajší účastník na strane odporcu nie je osobou oprávnenou na podanie odporu z dôvodu, že v § 172 ods. 1 je daná možnosť podať odpor iba odporcovi. Ak účinky vzniku vedľajšieho účastníctva nastávajú okamihom doručenia oznámenia o vstupe súdu a vedľajšiemu účastníkovi sa doručujú všetky rozhodnutia a písomnosti zo spisu rovnako ako hlavnému účastníkovi, je vedľajší účastník osobou oprávnenou podať aj odpor proti platobnému rozkazu, i keď v § 174 ods. 2 O. s. p. nie je uvedené, že odpor proti platobnému rozkazu môže podať aj vedľajší účastník. Jeho procesná legitímácia na podanie opravného prostriedku je ale obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje.

Vedľajší účastník charakterizovaný v § 93 ods. 2 O. s. p. môže vstúpiť do konania zo zákona, bez ohľadu na záujem na výsledku konania. I v prípade vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O. s. p. je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať. Vyplýva to zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Účel pomoci v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník so vstupom do konania a s úkonmi vedľajšieho účastníka súhlasí.

Odporca získal vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania dorúčením odporu vedľajšieho účastníka a výzvy Okresného súdu Zvolen adresovanej odporcovi, aby sa vyjadril, či s odporom podaným vedľajším účastníkom súhlasí. Námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka žiaden z hlavných účastníkov nevzniesol. Napadnuté uznesenie o odmietnutí odporu vedľajšieho účastníka bolo doručené správne každému z účastníkov a odporca prevzal aj odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu o odmietnutí jeho odporu, ale zostal nečinný. Nevyjadrenie súhlasu hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nemá vplyv na procesné postavenie vedľajšieho účastníka vzhľadom na to, že už dorúčením oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka nadobúda takýto účastník procesné postavenie vedľajšieho účastníka. O neprípustnosti vedľajšieho účastníctva by rozhodoval súd len v prípade vzniesenia námietky proti vstupu v súlade s § 93 ods. 2 O. s. p.. Iná je situácia v prípade neudeleného súhlasu na podanie opravného prostriedku. Nevyjadrenie súhlasu s úkonom vedľajšieho účastníka znamená nesúhlas s týmto úkonom. Ak účastník súhlas vedľajšiemu účastníkovi s podaným odporom nevyjadril, súd musí odpor vedľajšieho účastníka odmietnuť ako podaný neoprávnenou osobou. Okresný súd správne odmietol odpor vedľajšieho účastníka ako podaný neoprávnenou osobou (rozhodol vo výroku vecne správne), ale z iných dôvodov, než dôvodil okresný súd vo svojom rozhodnutí. Podľa názoru odvolacieho súdu môže vedľajší účastník podať odpor proti platobnému rozkazu, ak takéto oprávnenie má zachované aj odporca a odporca vyjadrí súhlas s odporom vedľajšieho účastníka.

Podanie opravného prostriedku môže súd posudzovať len podľa ustanoví procesného práva. Povinnosť súdu skúmať úkon vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 4 O. s. p. (ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností) sa môže vzťahovať len k úkonom vyplývajúcim z hmotného práva (napr. premlčanie), inak by súd vopred vecne preskúmaval opravný prostriedok.

Navrhovateľ zastúpený právnym zástupcom si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka vo výške 314,10 Eur. Odvolačný súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. uložil vedľajšiemu účastníkovi, aby úspešnému navrhovateľovi zaplatil náhradu trov odvolacieho konania, ale iba v sume 171,69 Eur. Vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka týkajúce sa odmietnutia odporu nie je úkonom týkajúcim sa veci samej. Za vyjadrenie k takémuto odvolaniu patrí podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odmena iba vo výške 1-ice základnej sadzby tarifnej odmeny. Základná sadzba tarifnej odmeny

z hodnoty sporu 10.250,189 Eur (254.235,45 CZK prepočtom 1 Euro = 24,803 CZK je 10.250,189 €) by činila 270,54 Eur. Polovičná odmena je 135,27 Eur. K úkonu právnej služby patrí právnomu zástupcovi navrhovateľa aj paušálna náhrada nákladov podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 7,81 Eur. Právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, preto sa mu priznaná náhrada podľa § 18 ods. 3 tejto vyhlášky navyšuje o 20% DPH. Trovy odvolacieho konania 171,69 Eur je súčet odmeny 135,27 Eur + režijného paušálu 7,81 Eur + daň z pridanej hodnoty 28,61 Eur. Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. je vedľajší účastník povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.